

днѣжъ на Жела подробно за сичко и ся упростихъ.

— Вървете сега бати Желю, каза той, като го улови за ржкж, сичко вие знаете и Богъ да ви е на помощ!

— Бждете безгрижни Петре, празни никакъ не ще ся върнемъ ные, твоя-та згоденица ще бжде или твоя или....

— О! азъ трѣба да ѿ видж, че тогава....
Послѣ твоя жалостны думы, Петръ и Желю ся раздѣлихъ.

Петръ по скоро ся намѣри съ Василя и вече приготвени скритомъ отъ Желе и Никола оштитихъ ся кадѣ село Ченгель.

XII.

Тръгваніе.

(Желе и Никола)

Многолюдній градъ Шумень бѣше въ дълбокж тишинж; сичко тукъ живо почиваше още въ дълбокъ снѣ. Отъ время на время обща-та тишина ся присачаше само отъ грозный ревъ на магарета, кои-то ся май повѣчко въ тозъ градъ, и кои цѣлж нощъ ходять край града, като пригризвжть и стържжть сухж-тж земля и дървета. Нощъ-та бѣше ся комахай привалила; едно сла-